

Fő Tiszteltes Superintendens Uram.

316-Be

256

Szamos Ekklesiának és azoknak gyámoltalan Pástorinak Edes Attya!

Több Ertendeinél, midta gyakran sokajtafor között tünödöm azon; hogy jól is benn való méltatlanságot, és másokat pernyedvén k. Tarsai Notarius Szakáll Ferent Urtól, mitvő legyen: is nyelvének mérgét, s gyűlölféges indulatját mikép kerüljem el. Dolgom mindeddig is csak oda ütött lé, hogy azt elkerülönöm lehetetlen. Milyen legjobban sürtem; a lett néhi inkább alkalmatosság, hogy eltapadni igyekezzem. A szabadonként annyira elgázolt már, hogy közönféges helyen a Helység Házában is csupa maga fellütféjét elmerse mondani ben vastag fókab: Szamosa Pap orrára, vagyoh olyan ember mint ő. En két Ertendőös Deák voltam ő pedig csak hat volt. Megmutatom hogy ha ő li durva Pap Mihályt li durva én ötöt. Mások pedig kevélyen igy fókot. Kár néhi Tarsán pinni a levegő eget, hanem jobb volna menne elpépherent, mert hülömben isel megy; papo rónak a Pap Mihály emberei napoként ellene. Nehem pedig semtől pémem be est mondotta. Ha arra kerül a dolog, en egy pár pohárboron is fogadok. Tanus Tiszteltes Uramellen. Most már még a Malombol is isenget sedm csufosan is a Helység Házánál forogván, hülömbfeg néhül hísfébbit. Predikatori Neveim helyett Lelli geresbjének minch nevez, és egyéb csufokhal gyűlölféjőttel lenyeget; hogy Pap Mihályal együtt fogván a dolgot, nem nyugodnal, míg Tarsáról gyálazatofan lihem másditanak, hanemra pedig Fűsör amaregen elpuhtult egyit Ekklesiának helyen fundálnak lalio helyet. Ha valaki léri vagy peddi hogy vessem mint Predikatorral olyan illeskenül ne bánjon. Nem bánja azt mondja, ha a Fő Tiszteltes Superintendensára adom is panaszomat. Ottül úgymond az en Apám is nemfelek!

Szenved Szakáll Ur miatt az Ekklesiái igazgatásis, úgy mint, aliazt aharna, hogy az egész Helységben minden től függjön, és mindent úgy be zessen orránál fogva mint azt Rectorfagában a Antecessorától Pap Mihály Urtól tanulta. Ha néhi nem tetfel, a megállás után is szabadon forogója fel az Ekklesia végeréseit. Híjjába valóban, és Pühségteleneknek declarálta az Ekklesiái Elöljáróinak hivatalát és a Presbyteriamot ex auctoritate igyekezit. Nem Tarsára való úgymond a Presbyterium, és az Ekklesiái Gyűlés, annál fogva azokat persvasiojával megahadályoztatni is igyekezit. A decticalé bépedéffés mely eddig a Curator és Egyháziak dífte volt, úgy vette által, hogy a bégyűlt pém ből 100 és egy néhány forintot a Helység Birájával együtt a Curator id egyebet híre néhül, mire, mire nem, elhölötték, sa pénztől nem egy isben való untatás után is, csak valami teltul való Tráft vezetett a Curator kezébe, a pénz pedig most is oda van, és a hivatalt viselőh miatta pernyednek, hülnek amiatt hogy a Ertendőbeli fizetésemnek is oda van egyrépe.

Nélem való illesken is fertegető bánásának (mint azt Notarius Ur maga li jelentette) ez a hülönosoka. k. Ladányban, a hol Notariusfagát kezdette, elvepővén a nép előtt való kedvefféget mint egy harmadfel Ertendőh alatt, és ott újot huzván a M. Uraság Állásjával; mint hogy dolganah jövegit nem lát ta, azon volt sellyes erővel, hogy másuva vonuljon. Tarsán ahhoz volt üres a Notariusi hely, azért is hozzánt ahazt jönni, de a Helység, mivel úgy efmer te, mint alia Rector korábann is a Predikatorával egygyes nem volt, fók arna még a Templomban is ráhiáltott; mivel azomban Ladánybol is rop hírt hallottak felöle elfogadni nemaharták. Et lakofor ellenére Reverfalis adás mellett csakugyan bejövén a Helységbe, valami Rectorhori embere úgy adta előidővel a dolgot, mintha, en vezettem volna gátot Tarsára igyekező pán séhának. Ennél fogva mihelyst módja lett benne mindjárt li mitatta Notarius Ur, hogy idegen tölem, s hídveffégenek pémbe tünő jeleit adta. Fölül

leves



lesettségre ment pedig és gyűlöletgégé vált benne ez a hidegség az olva holmi  
hazug hírek, és hízeltedő által került mende monda beépítés által, mely  
nél jóha végire nem jár, hogy igazé? s mint hogy ehes Pap Mihály Úr  
ingerlése is, ahivel nagy barátsággyűjt, hozzá járult a gyűlöletgégé a leg  
felsőb gradusra hágott, melyet ezzel tett nyilvánvalóvá, midőn azt mondotta,  
hogy belem béheségben élni jóha felel.

És Ekklesiái Consistoriálal való bánásában, a locale Consistorium  
fennvivé tenni kívánó főnökében pedig, mint az az Ekklesia pászéval  
való bánása mutatja, az a hízés, hogy egy béhesen bannaz Ekklesia  
vagyoniával, mint az Pap Mihály Úr idejében is volt. Így bannaz Fő  
Tiszteltü Superintendens Úram jobbara Fő Dékes Vármegyében a Fő  
Tiszteltü a Predikátorokkal és az Ekklesiákkal.

Stoppas tapasztalásainál fogva, bőszen látja Fő Tiszteltü Superintendens  
Úram, hogy befületem, és Predikatori Characterem ilyen csufos  
megféséfe a mint magamnal gyolatatos; úgy a fenyegetés ártatlan gyerme  
kelmnek homoru és veszedelmes, az előadott Ekklesiával való bánás pedig  
igaffigdalom, sőt az Ekklesiában háborúságot taplallo dolog, az Anyakent egyházi  
nalk bomlása, a Predikatori hivatalnak az elevenig fűrés töviffe, és az Ekklesi  
ai fűrésfűs boldogságának méteje.

És így nem Fő Tiszteltü Superintendens Úram a mostot, érdemtelennel  
vén ama magamat, rajjalom befületem martongtatását, de annal vépe  
mire, és az Ekklesiái igazgatás oltalmára, emiatt a hangomra, iltefevő  
re, és a befület méltóságára fennit nem néző Úr miatt már fennit fe  
rehetek. Nagy Tiszteltü Úrperest Úramnak nálunk mervin által be  
panapoltam, és azt hagyta, hogy a külfő Törvényre azam fel, de  
abbaz fennit igaztalást nem lelek. Fő Tiszteltü Superintendens  
Úramhoz folyamodom azért, alázatofan esedezvén; méltóságfőrelmes  
ügyemet atyai pársfogása alá venni, és meggranítani, méteve legyek  
hogy ez az újab és magat Pap Mihály Úr öfve hartsolt ellenfőge befüle  
temnek, rajtam nyellvél több több febet ne írtsen.

És megfabadulás legbatorfőgőfő, és legbifonyofab ephőzénél azt gon  
dolnam; hogy ha mint Teledet embernek a kurtolhodás kefervesis, más  
sal valakivel kejet tserélyek: de hűtőmben megtegediffel, és tőndeffőgőfő  
elővén Statiómban, helyemet emereslen helyel berélni felifonyofom  
és nem aharnám. Hűtőmben ez által a mozdulás által ksharra ishol  
gáltatónék alhatatoffőg; hogy a mint Pap Mihály Úr Tiszteltü  
Barta Úramat. J. Barta Úram után Anyai Úramat a Tartsai. Pré  
dikatori kenyertől megfőstotta, és engemet is azzal fenyegetett: úgy Notari  
us Szaháll. Ferentz Úr is az én elmenetelem után, amittmár Rector  
korában is Predikatoriával tselekedett, Successorom is, és annal  
Successorával is illetlenül banjon.

És az Ekklesiái Előjárók ami nézi, rajnálja a dolgot; lehet egy létő lét felé  
sántihállo is; de az is répre rajlásból, mint az a dolog törvényes megvis  
gáltatása által hi fűlne. Hogyha pedig Törvény nélküül Fő Tiszteltü Super  
intendens Úram bőszen Tanácsával, és magatőzben vetőfővel méltóságfőbe  
örvofolni, örülvén azon, rajta tisztelettel megnyugofom.

Alázatof esedezőfemet megnyervén, mennél kedvesebelőttem a befület  
és fűrésfősem gyoggyulása; annal fősőfőfőfő kötelezem magamat a tisz  
ta, sőt öröhős halladatoffőgára, ahi vagyok K. Tartsan. 7. Sept. 1817

Fő Tiszteltü Superintendens Úramnak

alázatof fegény polgaja  
Tar János mb  
Bhtor



B. S.

Ezen levelem előtt, valami Szegedi György nevezetű borsületes  
Tisza-madia Mejjertől is hűdönnem egygget, az olta más formában  
jövén etömbe a dolog, ezt belletes innom. Alázatofan esedezem  
azért, hogy azon Szegedi György nevezetű borsületes embertől  
által adatom levelemet mellőztásson Fő Tisztelésű Super  
intendens Etram annihitalm, és erőtelennel emenni, melyet  
St. Mihály Naphos Rectorot hozván az Eklházia által  
vippa venni laharnék.